

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 " — "
Negyed évre	1 " 50 "
Egyes szám ára	6 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közigazgatási, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
közvetményben részesít.

"Nyitlter" rovatban
cikkek soronként
15 fr. díjért közölhetők.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:
Kézdi-Vásárhelyt: Csik-Szeredában: Székely-Udvarhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában. T. Nagy Imre szerkesztő lakásán. Dr. Kádbó Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetmények, nyitlterek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadhatók.

Felhívás előfizetésre

a „Székelyföld” 1883. évi (második) folyamára.

A „Székelyföld” című közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 frt. — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhatók.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

Az előfizetési pénzek a kiadóhivatalba és pedig K. Vásárhelyt a nyomdába, vagy Csik-Szeredába T. Nagy Imre, Székely-Udvarhelyre Dr. Kádbó Ferenc szerkesztőkhöz küldendők, vidékről legcélszerűbben posta-utalvánnyal.

A „Székelyföld” kiadó hivatala.

Mezőgazdasági mozzanatok.

Kézdi-szék, július 3.

Nem emlékszem rá, hogy mezőgazdasági politikánkról e lap közelebről valamit hozott volna; azért nem politizálási szempontból, hanem mezőgazdasági érdekeink és az ezek körül felszínre jött újabb mozgalom tudomásul vétele tekintetéből jónak látok némelyeket itt megjegyezni. Ismeretes e becses lap olvasói előtt a szövetségbe

lépett gazdasági egyesületek országos szövetkezete, mely f. évi május 26-án tartotta III-ik nagygyűlését a lelkes gróf Desseffy Aurél elnöke alatt. Ezen nagygyűlés tárgyát azon szabálytervezet képezte, melyet a II-ik nagygyűlés által kiküldött bizottság terjesztett elő. E tervezet csendben s úgy szólva minden vita nélkül fogadtatott el, s csak két elvi kérdésre nézve voltak különbözők a nézetek; ezeknek egyike ez vala: „Állítsassék-e fel gazdasági főtanács, mely a minisztériumnak mintegy szakbizottsága lenne, vagy ne?” A másik kérdés az volt, hogy a szövetségi gyűlésen birjanak-e szavazati joggal a nem „megyei” egyletek, vagyis „gazda-körök”, a gazdaság egyes ágaival foglalkozó egyletek? Az első kérdésre nézve a többség elvetette az igenlő javaslatot, miután úgy látja, hogy a kormány nem látja szükségét az ily tanácsnak; a másikra nézve pedig abban állapodott meg, hogy a jelenben létező s már életbe lépett egyletek, körök birjanak szavazati joggal, a később keletkezők pedig ne birjanak. Mindkét kérdés nagyon fontos mezőgazdaságunkra nézve s azért egy kissé bővebb megfigyelésre méltatandó.

Emlékezhettek t. olvasóink, hogy a gazdasági egyesületek télen tartott második nagygyűlése nagy lelkesedéssel és csaknem egyhangulag elfogadta elvben a gazdasági főtanács felállításá-

nak szükségességét. Valóban oly sok szép és helyes indok hozatott fel e mellett az országos gazdasági egyesület, a vidéki egyletek és a napi sajtó képviselői által, hogy csak a kivitel módzataira nézve lehetett nézeteltérés; de senkinek sem jutott eszébe szót emelni az elv ellen. S ime, most rövid indoklással elvetette maga a bizottság a gazdasági főtanácsra vonatkozó határozatot.

Nem mondjuk, hogy a magas kormány nem mutatott sok jó akaratot mezőgazdaságunk és földművelési érdekeink iránt, de ez még a bajon nem segítvén, nem tartjuk elegendőnek a jó akaratot. Azt sem mondjuk, hogy a kormánynak érdeke talán még nincs kifejlődve az agrár politika iránt, irtózik a birtokminimum megállapításától s nem riad vissza, ha a pillanatnyi szükség úgy hozza magával, a földet, az adó-objectumot megtámadni s azért a gazdasági főtanácsra vonatkozó határozat elvetésének okát az azt elvető kezét nem kutatjuk; de azt állítjuk, hogy ha e gazdasági tanács pénzbe kerülne is, arra a mai szomorú és sajátságos agrárpolitikai viszonyok között okvetlenül szükségünk van. Egy 30—40 tagból álló gazdasági szaktanács, a nélkül, hogy a mezőgazdasági politikában való jártassága által a kormányra terhelő volna, le- és felfelé egyaránt független lévén, bizonyára jó és üdvös kezdemé-

nyezéseket tehetne, mi által a földművelésből eredő közjó mellett a kormánynak is nagy szolgálatokat tett volna, és mert e kérdés ezzel elejtve nincs és elejteni nem lehet, tenni is fog. Szükséges egy ilyen tanács felállítása, mert ez inkább a mezőgazdasági politikával foglalkozván, meghagyná a gyakorlati működési kört a szövetségbe lépett egyletek egyetemének; bizonyára nem sértené ez a vidéki egyletek autonómiáját se.

A mi pedig némelyeknek azon erősen hangsúlyozott nézetét illeti, hogy a nem megyei egyletek, vagyis gazdasági körök, melyek a gazdaságnak csak egy-két ágával foglalkoznak, ne birhasanak szavazati joggal a szövetség gyűlésein, az nagyon sajnálatra méltó kis hitű félelem, s az, hogy ki is mondatott, miszerint csak az eddig belépett apróbb körök élvezhessék jövőben a jogokat és az ezután keletkezők ne, még sajnálatraméltóbb; hisz mindenki annyit tesz, — feltéve, hogy az akarat nem hiányzik — a mennyit tehet. A mely vidéki kör — pl. nagy vidéken — csak az állattenyésztés érdekeinek szemmel tartását tűzte ki feladatául s derekasan meg is felel annak a feladatnak, annak szava birhat annyi súlylyal, mint bármely más egyleté. Ez oly tény, oly igazság, mely nem szorul bizonyítgatásokra s nem érdemel szóvesztegetést.

A vidékről megjelent egyleti kép-

A „Székelyföld” tárczája.

A szomszédok.

(Beszély.)

Irta Dobay János.

(Folytatás.)

Az ifju elbűvölten állt egy ideig e kedves látvány előtt. Végre egy lépést tett a hölgy felé. A leány a zajra felrezzent s ijedten nézett maga körül s a mint az ifjút megpillantá, mélyen elpirult s zavarodott hangon szólt:

— Uram, ön itt? . . .

— Igen, kisasszony, itt, e helyen, hol egykor oly szomorú körülmények között találkoztunk.

— Ön akkor életemet mentette meg, — szólt pirulva a hölgy — fogadja azért most, habár egy kissé későn is, hálás köszönetemet.

— Szót sem érdemel, kisasszony! — Én bőven meg vagyok jutalmazva azáltal, hogy többé nem sujtol megvetésével.

— Bocssáson meg akkori kifejezése-mért. Irántam tanusított önfeláldozó lovasgiassága meggyőzött arról, hogy tévedésben voltam ön felől. Atyja vétkezhettett családunk ellen, de ön nem oka annak. Én csak azt tudom, hogy ön életemet mentette meg.

— Nem kísértém meg önt, kisasszony, atyám iránt más véleményre bírni, mert tudom, hogy ez úgy sem vezetne célhoz, de arra esküszöm, kisasszony, hogy atyám soha semmit sem tett az ön családja megrontására. Atyám ép olyan eszköz volt a gondviselés kezében, mint a milyen én voltam az ön életének megmentésében s valamint nekem ebben semmi érdemem nincs, ép úgy nem lehet atyámat is semmivel vádolni atyja vagyonának megszerzésében. Ha atyám nincs, Széki ur másnak adta volna el vagyionát, mert ama fényes élethez több pénz kellett, mint a mennyit a birtok jövedelmezett. Nem akarom önt sérteni, drága kisasszony, de atyja igen büszke és elfogult s azért esedezem, ne az ő előadása, hanem nemes igazságos szíve után bírálja meg a dolgokat.

— Ha ön védelmezi atyja eljárását, bizonyára nekem is szabad az én atyám álláspontját védelmezni — szólt némi büszkeséggel a hölgy.

— Oh minden bizonynyal — kiáltott fel élénken az ifju. — Csak hogy ha atyja különös nézeteit magáévá teszi, akkor az én ügyem veszve van.

— Hogyan? —

— Szabad öszintén szólnom?

— Kérem, tessék. —

— Széki ur előkelő fényes családból származik, szép névvel és sok össel. A Ke-

rekéseknél sem ezimertük, sem őseik nincsenek s mindössze csak annyit lehet róluk tudni, hogy egyik közülök szorgalmas munkája után meggazdagodott. A világ elismeri a munka és szorgalom értékét, de Széki ur megvetéssel fordul el a gazdag paraszt családjától s mélyen sérti büszkeségét, hogy vagyona egy közönséges alacsony származásu ember birtokába került. Ha ön is magáévá teszi Széki ur nézeteit, akkor önnek is gyűlölnie kell engem.

— Már mondtam egyszer önnek, hogy én belső értékük szerint bírálok meg az embereket s e tekintetben atyám nézeteit határozottan elítélem.

— Köszönöm önnek, drága kisasszony, e nyilatkozatát. Kegyed oly nemesen gondolkodik, mint a hogy én képzeltem. Így tehát remélhetem, hogy némi jó indulattal fog irántam viseltetni.

— Már mondtam, hogy lekötölezzve érzem magamat.

— Akkor egy szivességet bátor vagyok kérni öntől — szólt zavarral az ifju.

— Ha megtehetem, szívesen.

— Kegyedet, kisasszony, oly ritkán lehet látni. Ismeretségünk után 4 hó telt el és ezen idő alatt csak kétszer jelent meg az erdőben.

— Tehát nem tudja, hogy súlyos beteg voltam?

— Oh hogyan tudtam volna! — szólt

élénken az ifju. — Betegségének minden mozzanatát figyelemmel kísértém. Az ön orvosa . . .

— Hogyan, ön ismeri őt? . . . vágott közbe az ifju hölgy.

— Tanuló társam volt, kisasszony — szólt hidegen az ifju, megütődve a hölgy különös érdeklődése felett.

— Igen derék ember, neki köszönhettem második sorban életemet.

— Ön nagyon hálás, kisasszony — szólt élesen az ifju.

A hölgy hosszú, merő pillantást vetett az ifju izgatott arcára s aztán lassu, komoly hangon szólt:

— Ha én elismertem az ön érdemét, azt hiszem, szabad ó iránta is hálát éreznem.

— Önnek igaza van, kisasszony — szólt az ifju megindult hangon. — Kérem, ne tulajdonítson szavaimnak semmi értelmet, önkéntlenül jöttem ajkaimra. Az én barátom igen derék, és igen szerencsés orvos, s teljesen méltó a kegyed pártfogására.

— Eh hagyjuk ezt — szólt büszke hangon a hölgy. Nem tartozunk egymásnak számadással érzelmeinkről.

Az ifju izgatottan csapkodta sétatáblájával a kinyuló faágakat, a hölgy meg felémelve a földön heverő nyitott könyvet, indulni készült.

— Majd elfeledtem uram — szólt a hölgy

viselők, úgy látszik, jelszavak után indultak s mélyebb megfontolás nélkül járultak a szavazási urnához, azon gondolatnak adván át körülbelől magukat: „Arra valók azok a bizottsági tagok, hogy gondolkozzanak és dolgozzanak helyettünk.”

Nem hiába, nyári szorgos idő van. Az a nagygyűlés rohamosan, egy nap alatt folyt le. Ily komoly tárgyban hogy is lehetett volna egy napi tanácskozással végezni? Még a színész- s más kisebb congressusoknak is több idő szükséges életrevaló megállapodásokra.

Igy a mezőgazdasági politika nem halad jó uton. A kormány etéren is kezébe kell, hogy vegye a gyeplőt. Nem elég, hogy földművelési miniszteriumunk van, mert a mezőgazdaság a miniszteriumban csak pár osztályra szorítkozik, ép úgy, mint az ipar és kereskedelem ügyei. Habár a mai rendelkezésre álló anyagi és szellemi erővel valami fényes eredményt elérni nem is lehet, de annál eddig is többet lehetett volna elérni, a mit magunknak és a külföldnek bemutatunk.

Mi erősen hisszük és el is várjuk gróf Széchenyi Pál szakminiszter ur ő excellenciájától, ki — mint mondá — hazafiságból vette át a tárczát, hogy a szünidőket felhasználva, gondolkozni fog mezőgazdasági nyomorainkról s majd szünet után kész tervezettel fog előállni, melyben a gazdasági egyesületek harmadik nagygyűlésében ejtett csorbák is kiköszörülve s a baj orvoslására a szükséges intézkedések megtéve leendnek. Adj a Isten!

Felvidéki.

A brassói „Magyar Dalkör” Kézdi-Vásárhelyt.

A brassói Magyar Dalkör tagjai közül mintegy 28-an július 1-én meglátogatták K.-Vásárhelyt s ugyanazon napon egy hangversenyt rendeztek. A közművelődési egyesület előre értesülvén e látogatásról, gondoskodott, hogy e szép irányú derék egylet a lehető legszívesebben fogadtatás-

közlönyös hangon. — Ön valami szívesseget akart kérni tőlem.

— Nincs semmi kérni valóm, kisasszony — szölg: az ifju, hidegen meghajtva magát.

— Sajnálom, mert megvallom, igen óhajtottam volna teljesíteni, mivel az ön iránt érzett hála és lekötözöttség most már kétszeres súlyllyal nehezedik reám. Tehát Isten önnel, uram!

— Szabad lesz elkísérnem?

— Nem fogadhatom el uram. Indokaimat — megengedi, hogy elhallgassam.

— Körülbelől ismerem.

— Annál jobb, így legalább megleszek mentve egy második talány megfajtásának kellemetlenségeitől. Isten önnel.

A hölgy sietve távozott.

Az ifju szótlanul, mereven nézett a távozó hölgy után. A keblében hirtelen felébredt féltékenységre, a barátja iránt érzett harag annyira elfoglalták egész valóját, hogy egyetlen szóhoz sem tudott jutni s meg sem kísérelte a távozó hölgyet visszatartani. A hölgy gyorsan haladott tova a fák lombjai között, azonban az emlékezetes paták partjához ért, egy pillanatra megállt és visszatekintett az ifjura, ki még akkor is ott állt. Ezzel a hölgy megfordult és a sűrűségben eltűnt.

Kerekes Sándor végre magához tért és kezdette komolyan fontolára venni a dolgot. Az ifju orvos Kamilla hosszas betegsége alatt igen sokat érintkezett vele, önfelelőzőlőg ápoltta s így mi sem természet-

ben részesüljön. Vasárnap délelőtt 11 órakor 3 ágyulövés jelle mintegy 15 kocsit vonszolt ki az érkező vendégek elébe; a rendező bizottság meg a város végén felállított díszkapunál foglalt helyet. A kocsin kivonult közönség részéről, Szotyi József tartott rövid, de velős beszédet, melyre Barácz Sándor elnök válaszolt, meghatott hangon mondván köszönetet a meleg fogadtatásért. Ezután a mindkét részről egyesült kocsisor impozans menetben közeledett a város felé. A díszkapunál Dobay János tartotta a következő üdvözlő beszédet:

„Mélyen tisztelt Dalkör, szeretett vendégeink! A legnagyobb örömmel vette köz-művelődési együletünk a hirt, hogy a brassói „Magyar Dalkör” meg fogja városunkat tisztelni becses látogatásával; és ime az örömhír megvalósult, önök itt vannak a Székelyföldön, itt vannak városunkban, mely meleg szívvel, tárt karokkal várta önöket.

Kézdi-Vásárhely városa minden időben meléni karolta fel a művészeteket s ápolónak a tisztelet jelszavát adozott; önök is tehát, tisztelt uraim, kik a dal édes szavával a szívet és lelket nemesítik s áldásos működésükkel a közműveltséget és közjót előmozdítják, s mint derék honpolgárok, az ellenséges idegen elemek között a tiszta magyar szellemet ápolják és fenntartják, legyenek szívesen üdvözölve általunk.

Tekintsék egy e várost, mint otthonát s úgy a vendégek, mint a megtisztelt házigazdák szívében honoljon a szeretet és barátság harmoniája s a háromszéki szép rónát, melyen egykor őseink vére folyt e drága hazáért, hol egykor vad harci láma töltötte be a levegőt, ott most a szelíd muzsák üssenek tanyát és a dal hatalmas hódítson.

Nem tudunk fényes külsőségekben kifejezést adni örömlünknek, de a mit adunk, az tiszta szívből jön és az önök iránt érzett szeretet és barátság kifolyása az.

Legyenek üdvözölve tehát e város kapui előtt t. vendégeink, adja az ég, hogy mostani szíves látogatásuk örök, elévülhetetlen kapcsolatot képezzen a két város és együletünk között; s úgy Brassó, mint Kézdi-Vásárhely város polgárainak törekvése összpontosuljon egy nagy és dicső eszmében: hazánk közművelődésének előmozdításában. Isten hozta önöket!

Erre Biró Sándor a dalkör alelnöke következően felelt:

„Tek, szerkesztő ur! Mélyen tisztelt polgártársak! A brassói magyar Dalkör rövid, alig két éves múltjának immár két fénylő napja van. Az egyik amott nyugaton Seps-Szentgyörgy város vendégszerető falai között sütött reánk; a második e perczben itt, K.-Vásárhely város szeretet-övezte kapuinál ragyog fölöttünk. Az első az egünkre irigység és rosszakarat által torzított sötét felhőcskét is végkép elűzve, örökre életető sugarakkal ragyogja be egész

tesebb, mint hogy a lányka előbb hálát érzett iránta, majd meg szerelmes lett bele. Ez kétségtelennek látszik Kamilla örömteljes felkiáltásából, mely önkéntelenül jött ajkaira, midőn nevé említette. Sándor egész szerelmi regényt állított össze gondolatban, mely Kamilla és az orvos között folyt le s a féltékenységre fantáziájával színezte ki azon jeleneteket, melyek a Kamilla és az orvos szívét összehozták. Majd meg összehasonlította magát az orvossal s úgy találta, hogy sok tekintetben előnnyel rendelkezik felette. Az ifju szívét kinok gyötörték s csak az fájt szívének, hogy barátja, ki előtt szíve titkát oly őszintén tárta fel — oly csalárdul visszaélt bizalmával. Meglopta bizalmát s aztán megfosztá attól, kit e világon legjobban szeretett. Sándor sápadt arccal, komoran érkezett haza. Az öreg Kerekes, a mint fiát megpillantá, nagyot sohajtott s aztán részvevő hangon szölg:

— Fiam, talán beteg vagy. Arczodigen halovány és szenvedő.

— Nem, atyám, nem vagyok beteg.

— Fiam, hiában akarsz elámitani, te egy idő óta igen sokat szenvedsz, s egészség láthatólag hanyatlal; azért én öszintén tanácslom neked, hogy légváltoztatás végett egy néhány óra hadd e le vidéket. Én azt hiszem, hogy ez utazás javadra fog válni.

Mintha valami jó gondolat kapta volna meg, az ifju hirtelen felemelte fejét s élénk hangon szölg:

— Igaza van atyám, ez használni fog.

valónkat. Mélyen érzem s kartársaim örömtől ragyogó arczaírói is leolvassom, hogy nincs nyelv, nincsen szó, mely hiven ecsetelhetné azon édes, az Önök szeretete által kebleinkben felfakasztott testvéri szeretetet, mely e percztől fogva örökre dagasztandja kebleinket. Boldogító örömmel ragadjuk meg a felénk nyújtott jobbót s édes testvéreink kebelére édesen simulva, egy szívvel-lelékkel kiáltjuk ismételten: Eljen Magyarország! Eljen a Székelyföld!! Eljen Kézdi-Vásárhely nemes városa!!!

Ezután a vendégek leszálltak a kocsiról s röviden megtörtént az ismerkedés. Programmon kívül egy kellemes epizód is folyt le, melyet elég érdekesnek tartunk megemlíteni. A hivatalos beszédek után egy csinos kézdívásárhelyi hölgy lép az egyleti alelnökhöz s egy viruló rózsát nyújtván át, így szölg: „Ugy virágozzék a brassói „Magyar Dalkör”, mint e rózsza!” Ezután a vendégek a fogadó küldöttség kíséretében saját zászlójuk alatt bevonultak a tanács-házhoz, hol a szállás-jegyek ki lettek osztva. Délután 4 órakor már az „Unio-kert”-ben jött össze az egész társaság. Annyi derült arczot ritkán lehet együtt látni, mint a mennyi itt volt; a kézdívásárhelyi szíves vendégszeretet minden arczra rózsát festett.

Hogy mily szívesen látott vendégek valának a brassói dalárok, eléggé jellemzi a következő mulatságos eset. D. u. 3 órakor egy dalár jön a piacra s egyik erkélyről egy ur lekiált: „Uraságod dalárdista?” „Igen, uram” — volt a válasz. „Legyen tehát szerencsém egy pár perczre.” — A dalnok megy, a háziur szívesen fogadja s felkéri, hogy ürítsen poharat az ő egészségére. „A legnagyobb örömmel” — szölg udvariasan a vendég. Megtörtént. Belé a háziur fiatal neje, annak az egészségére is isznak egyet. Jön a kis Jánoska. Igen szép és okos gyermek; érette is lehet egy poharat üríteni. Beérkezik Józsi, Károlyka, Pepike, a család reményteljes sarjai. Egy jószívű ember nem tudja megállni, hogy egy pohár bort ne ürítsen drága egészségükért. Jön a sógorság, komaság; mind igen érdemes emberek s teljesen méltók arra, hogy az ember egy pohár bort elfogyasszon velük ... Így épen este lett, midőn a mi dalárunk virágos kedélyhangulatban elhagyhatá szíves házigazdáját.

Este 8 órakor hangverseny volt az „uniókert”-i szinkörben. A terem zsufolásig megtelt díszes, válogatott közönséggel, s s egy nagy rész, mely helyet nem kapott,

Meggondolom a dolgot, s talán egy pár nap múlva elutazom.

— Helyesen édes fiam, menj és feledd.

— Nem értem önt, atyám! —

— No hát feledd el mindazokat, mik itthonléted alatt kellemetlenséget okozhattak neked.

— Velem nem történt semmi kellemetlenség.

— Ha nem is épen az, de a szomszéd ellenséges érzülete mégis csak bántott.

Az ifju nagyot sohajtott s aztán szomorú hangon szölg:

— A nyílt ellenségtől jövő csapás soha sem fájt úgy, mintha azt az álbarát sujtja.

— Fiam, te talányokban beszélsz, én nem értek azok megfajtásához s nem is akarom tudni, a mi a fiatal szív titka, hanem mint atyád s mint tapasztalt öreg ember, azt tanácslom, ha itt rosszul érzed magadat s valami bánt téged, tégy egy nagyobb utazást, de mielőtt elutaznál, jöjj egészen tisztába dolgaiddal, komolyan, férfiasan fogj a munkához s ha az akadályok csakugyan elháríthatlanok, ne rohanj neki vakon, hanem állj félre. A fiatal szív könnyen képes feledni. Én meg vagyok győződve, hogy a te számodra itt, vagy másutt, sok boldogság van a sors könyvében felírva. — Megértettél?

— Meg, atyám s így fogok cselekedni.

(Folytatása következik.)

künn a kertben volt kénytelen végig hallgatni az előadást. Sokat vártunk a brassói „Magyar Dalkör”-től, és várakozásunkban nem is csalatkoztunk. Eltekintve az apróbb hiányoktól, miket a hosszas utazásnak s a nagy vendégszeretethek lehet tulajdonítani, a dalkör egy rutinírozott, szép tehetségekkel bíró, haladásképes egyletnek mutatá be magát.

A program első száma, „Üdvözlét Kézdi-Vásárhelyhez”, frenetikus tapsokra ragadá a fellelkesült közönséget s záporként hullottak a virágcsokrok a derék dalárok lábaihoz. Ezen induló, melynek szövegét az egylet elnöke készíté, a zenét meg a karnagy szerzé, egyenesen Kézdi-Vásárhely város részére készült. Az erről szóló partitúra ünnepélyesen átadatott később a banketten a város polgármesterének. A Dalkör minden énekdarabját zajosan megénekezte a közönség; csaknem mindeniket megújrázta, a dal- és zeneszerzőket kihívta, szóval, nem volt fukar tetszésének nyilvánításában.

A közművelődési egyesület zeneszakosztálya is ügyesen megállotta helyét; minden darabja zajos tetszéssel részesült.

Az estély egyik kimagasló pontját képezé az ifj. Benkő Sándor ur szavalata. Igazi mély érzéssel s bensőséggel szavalta el Arany gyönyörű költeményét, „Rachel sirlalmát”. Kitérő előadásával és rokonszenves megjelenésével egyaránt kinyerte a közönség tetszését, mely tapsokkal és virágokkal jutalmazá meg.

Vajna ur hirtelen rosszulléte magyarázza meg azt, hogy mostani szavalata tán nem sikerült annyira, mint mások.

Az előadás után a nagyérdemű közönség, támaszkodva a programban jelzett „esetleg táncvizigalom”-ra, határozott állást kezdett elfoglalni az időközben más megállapodásra jutott rendező bizottsággal szemben, várakozó mozdulatlansággal akarván kifejezni azt, hogy mi akadály sincs, hogy az esetlegesnek hirdetett táncvizigalom tényleg megtörténjék. Nosza tehát, rajta! Elkezdődött a nagy költözködés. A leghevesebb táncvagytól ösztözött ifjuság pár pillanat alatt megtisztította a helyet. Még a gyöngéd rózsás kezek is segítettek, csak hogy gyorsabban menjen a munka. Ezzel kezdetét vevé a tánc és folyt széles jó kedvvel egész éjjelig.

Ezalatt künn a kertben felterített asztaloknál is elkezdődött a dísz-vacsora. Kéi ünnepélyes jelenet folyt le még: midőn a kézdívásárhelyi induló átadatott Szöcs József polgármester urnak, s midőn a kézdívásárhelyi zenede egy csinos koszorút nyújtott át a vendégeknek, melyhez a zenede tagjainak arczképe is csatolva volt. Ezek után vidám jó kedvvel folyt a számos ügyes pohárköszöntővel fűszerezett vacsora egész éjjel utánig. Még egy utolsó szívélyes bucsu-szó, még egy meleg kézszorítás, s kedves vendégeink, kik annyi művelzetet szereztek nekünk, haza távoztak.

Mi csak azt kívánhatjuk, hogy vajha oly jól találták volna magukat körülünkben, mint a mily kedves emlékeket hagytak ok a mi szíveinkben!

Levelezés.

Gy.-Szentmiklos, 1888. jun. 25.

(József főherczeg fogadtatása Gy.-Szentmiklóson.)

Ő fensége a tölgyesi határőrség megsejlelése után városunk felé vette útját s június 23-án délután 3 órakor érkezett ide.

Ünnepünk volt e napon. Szeretetteljes és magasztos ünnep, a minőt a magyar szív rendez hön szeretett nagyjainak.

Igaz, hogy ő fensége ünnepelt vendég-mindenütt, de legragyogóbb szeretettel fogadják mégis a magyar városok, legbensőbb ünnepet ülnek tisztelőre ott, hol magyar lakik. És ez nem is kelthet csodálatot. Joggal dicsekedhetünk, hogy mi szeretjük ő fenségét a legigazabban, mert nemzetünk az előkelő tiszt jelene, nemzetünké szép jövője és nemzetünké a magas család örökké ragyogó multja. Bárhol jelenjék meg a magyar földön, mindenütt édes emléket ébreszt fel a multból is.

Ennek hatását tükrözte vissza azon fogadtatás is, melyet tiszteletére rendezett Gyergyó-Szentmiklós.

Vendégszeretetének egész özőnével árasztá el, rokonszenvét, hódoló tiszteletét kitüntető ünnepélyvel igyekezett kimutatni.

Örült, lelkesedett mindenki egyformán, rang- és osztálykülönbség nélkül, s bizonyára ezen egyetemleges öröm képezte a nap legbecsesebb fényét.

A mi a fogadtatást általában illeti, nem hiányzott ugyan a külső fény és ünnepies szín, de mégis nagyobb volt annak belértéke. Volt benne szívélyesség, őszinteség, igazság, mely szívből jöve, mindig megleti útját a szívhez.

A várostól mintegy félóra járásnyira, annak határán nyalka székely lovasokból alakult banderium várta ő fenségét. E helyet, a melytől kezdve Gyergyó-Szentmiklós már a maga vendégének vallhatta ő fenségét, az országot mindkét szélén symmetriai csinnal elrendezett fasor jelezte, a karesu sudaras fenyőfák számtalan apró tricolorral feléltve.

Itt robagott végig a diszes menet, miközben ő fensége gyönyörködve szemlélte a nyalka lovasokat.

A város két részén egy-egy csinosan felékített diszkapu állott; rajta lobogócsoportok között nagy betűkkel ragyogott ezen üdvözlő felirat: „Éljen József főherceg ő fensége!” Ide érkeztek feltört a néptömeg ajkáról a hatalmas éljenzés. Ferenczy István főbíró mondott elfogadó beszédet. Tolmácsolta a város örömét, hódoló tiszteletét, s mindezt nem a beszéd árfolyamával, hanem röviden, lényegében tartalmasan, a minőt az ünnepelték leginkább szeretnek.

A beszéd végén újra felgyult a lelkesedés és sokszoros éljenzésben tört fel.

Ő fensége szívélyes válaszában hangsúlyozta, hogy egy régi ohaja teljesült, meglátni a Székelyföld gyergyói részét is, mely mindig kitünt hazafiságban, uralkodója iránti hűségben.

Népözőn árasztotta el a várost. Az utcák, a főter kelemes külsőt nyertek, ligetekké változtatták át a sűrűn alkalmazott zöldelő fagyalak.

Ő fensége számára a plebániák lakrendeztetett be. Itt volt felállítva a tüzoltóegylet diszszakasza. A testületek tisztelgése után ő fensége kitüntető érdeklődéssel nézte meg a tüzoltók kivonult csapatát; hosszasan beszélt Lázár Menyhért főparancsnokkal. Látogatást tett a nőnöveldében is, hol szép fogadtatást rendeztek számára, és kegyeskedett a sororoktól emléket elfogadni.

Estebéd 7 órakor volt. Ennek végeztével a város főutczáin többszörös sétat tett. Mindent a legnagyobb érdeklődéssel nézett meg; szívélyesen tudakozódott a város sorsa felől a körébe hívott főbírótól és tüzoltói főparancsnoktól. Megjelent a tüzoltói őrtanyán is, megvizsgálta a tüzoltói szertárt; elismerőleg nyilatkozott a felszerelésről és a tüzoltók gyakorlottságáról.

A kivilágítás 9 órakor kezdődött, a mikor többek társaságában új sétára indult ő fensége.

A város esti képe meglepő fényes volt. A kivilágított ablakokat kivétel nélkül virágcsoportozatok ékesítették. Több helyen üdvözlő fölirokatok világosítottak meg színesnél színesebb pompában.

Végig nézte ő fensége a tüzjátékokat is. A sokféle és sikerült tüzfigurákban láthatólag élvezetes szórakozást talált. Pompás tüzcsoporthoz ő fensége kitűnően rajzolt arczképe lett kivilágítva. A férfiak a polg. isk. tanulókkal együttesen sikeresen emelték az est ünnepélyességét.

Mielőtt szállásra tért, kifejezést adott annak, hogy mennyire élelmes városnak ismerte meg Gyergyó-Szentmiklóst és hogy Gyergyó vidéke büszke lehet központjára.

24-én reggel 5 órakor városunkat elhagyta. Banderium, hosszú kocsisor kísértte ő fenségét, kit Rozsdás Antal szép négyes fogata vitt.

A gyergyói határ végén a kíséret el-

bucsuzott. Ő fensége újból elismerését fejezte ki a város figyelmes vendégszeretete fölött; és midőn búcsut veszek, — mondá — igaz magyar szív érzelmeivel teszem ezt és hogy kedves emlékei közt fog helyet foglalni itteni mulatása. „Eddig is szerettem a székelyt, — mondá tovább ő fensége — de ez most sokszorozódott szívemben.”

Látható volt, hogy ő fenségének és kíséretének Gyergyó-Szentmiklós rendkívül megtetszett.

Városunk soha se feledi ő fenségének szívélyes, nyájas modorát, kitüntető érdeklődését.

Pánczél Lajos.

A kolera.

Ezen veszélyes járvány ütötte fel fejét Egyiptomban és szedi áldozatait. Damiettában 29-ke óta 125 komoly koleraeset fordult elő. A mennyire a helyi hatóságok jelentéseiből kitetszik, a halottak száma 95—100-ra rug. A betegek jobbadán keletiek, köztük 14 szíriai, 15 görög és 2 kisázsiai olasz. Szuezen Port-Szaiban a járvány kitörése óta harminczan betegedtek meg s csak négyen haltak meg. Manzurahban két ember halt meg, de a betegek száma folyvást szaporodik. A járványnak rögtönös kitörése egészen készületlenül találta az odavaló kormányt. Tettek ugyan intézkedéseket terjedésének megállítására, de az alkalmazott eszközök aligha fogják feltartóztatni útjátban a pusztító járványt. Nem elég csendőroket küldeni a határra, hogy kordont alkossanak, hanem orvosi bizottságot is kellene Damiettába küldeni. Átlátta ezt a kormány is, de nem sokára utra kelnek az orvosok, köztük dr. Londyuszi és dr. Klodzianovszki, ki az alexandriai osztrák-magyar főkonzulátusnál törvényszéki orvosként működött. Alexandriában eddig senki sem halt meg koleraiban s az előfordult négy esetről nem lehetett konstataálni, hogy kolera-e vagy nem? Bizonyos azonban, hogy ezek az abnormis esetek behurcolás következményei. Az európaiak közt nőttön nő a rémület s a legközelebb induló gőzhajónak már minden helyét lefoglalták.

Mindenféle.

— A kézdívásárhelyi képviselőtestület f. hó 1-én tartott gyűlésének több érdekes tárgya volt. Nevezetesen elhatározott, hogy gr. Kálnoki Dénes ur ajánlata a város tulajdonát képező Keskés Zsirus havas faizási jogának 90 évre leendő haszonbérbe vétele iránt — annyiban elfogadtatik, hogy a tanács megbízott, hogy a tárgyalásokat kezdje meg, azonban köteles leendő annak mibenlétéről a képviselőtestületnek időnként jelentést tenni. A haszonbéri feltételek és a haszonbéri összeg felett annak idejében a képviselőtestület fog határozni. A gyűlés folyamáról szóló bővebb értesítésünk tér szüke miatt a jövő számára maradt.

— A kézdívásárhelyi alszabályozó ipartársulat folyó hó 1-én tartott gyűlésében gr. Zichy Jenő urat disztágává választotta. Az erről szóló diszkormány elkészítésével a városi rendőrkapitány bizatott meg.

— A győ. szentmiklósi olvasókör saját pénzűtára javára f. hó 9-én (hétfőn) erdei júlialist rendez. Belépődíj: személyenkint 50 kr, családjegy 1 frt. Etkek Laurenczy János vendéglősnél személyenkint 1 frt 30 kr-ért aláírás útján kaphatók.

— A brassói „Magyar Dalkör” által rendezett hangverseny, mint értesültünk, a költségek leütésével 185 frtot jövedelmezett.

— Kézdi-Vásárhelyt július 1-én általános izgalmat szült azon hír, hogy reggel egy veszett eb kóborolt az utcákban s 3 gyermeknek kisebb-nagyobb harapási sebeket ejtett. A rendőrség azonnal megvizsgálta a sebesült gyermekeket és egyszerűsmind szigorú orvosi felügyelet alá helyezte. Továbbá rendelkezett a kóborló ebek elzárása, vagy esetleg elpusztítása iránt.

— Egy 2-4 gymn. vagy felsőnépiskolai osztályt végzett fiú Kézdi-Vásárhelyt Szabó

Albert könyvnyomdájában tanulóinak felvétetik.

Harmadik kimutatás

a Székely Nemzeti Múzeum f. évi gyarapodásáról.

I. Régiségek. Érmek: Dr. Antal Mihály megyei főorvos ur Miksa József bajor király ezüst 3-asát, Bartók Ferencz elemi isk. tanuló 1 osztrák rézérmet, Gáspár Albert aldobolyi ref. lelkész ur egy ólom fémet, Bogdán Flórián ur egy 1705-ki libertast, Schwerer János vámfelügyelő ur Pancsováról, Kovács Ferencz ur közvetítésével 222 drb. réz és bronz, római, török, bizanti és szerb érmet, Zajzon Károly ur VI. Károly császár 3-asát s Benkő Sándor ur III. Zsigmond lengyel király hármas garasát voltak szívesek ajándékozni. Továbbá szereztünk 3 drb római consularis érmet, melyet az illyefalvi erdőben találtak. Bankjegyeket Sinka Józseftől Bodokról 3 drb Kossuth-bankót s Csiky András megyei ház- és börtönmestertől 5 frtos Kossuth-bankót kaptunk.

Őskori gyűjteményünk Albert Károly ur szíveségéből egy Albion talált agyag kanálfejjel, Gál Istvánné urhölgy szíveségéből 1 régi, Augsburgban készült de-lejtűvel gyarapodott.

II. Könyvek. Dvorzák János urtól két füzet, Albert Károly urtól 2 kötet és Simó Dénesné urhölgytől 6 kötet könyvet kaptunk. Gáspár Albert aldobolyi ref. lelkész ur a „Nemere” 1872—79. és 1881—82. évfolyamait, a „Brassói Lapok” (1849.) 14 számát és szoboszlai Pap István 1849. márcz. 15-ki könyörgését, Budai Józsefné urhölgy pedig 1 halotti jelentést mult szíves ajándékozni. Megküldte továbbá a képviselőház Jegyzőkönyvének II., Irományainak XIII—XIV. s Naplójának X—XI. kötetét s a Némutatót, az illető kiadó hivatalok a „Nemere”, „Székely Nemzet” és „Szolnok-Doboka” márczius, április és májusi számait, s a Délmagyarországi Tört. és Rég. Társulat Értesítőjének legutóbbi füzetét. Megszereztük továbbá Calwer „Käferbuch”-jának 4 első és Berges „Schmetterlings-Buch”-jának 1-ső füzetét. Kéziratainkat Simó Dénesné urhölgy egy 1828-ki törvénykezési műszótárral, s Fekete József ur egy mult századbéli verssel; oklevélgyűjteményünkét Simó Dénesné urhölgy 50 drb 1607—1819. közti időből való oklevéllel voltak szívesek gyarapítani. Haydt Ferenczné urhölgy egy régi aczélmetszetet ajándékozott.

III. Ipar és néprajzi gyűjteményünk János Mihályné asszony Huszka József ur közvetítésével egy 1802-ki tányérral gyarapította; továbbá szereztünk egy székely párnahajt.

II.

Özvegy Cseréy Jánosné urhölgy gyűjteménye.

I. Régiségek. Érmeket Cseréy Ákos ur Ákosfalváról 1 ezüst érmet, Máté József káplán ur Barótról mult századbéli réz érmet, Thury Gergelyné urhölgy Tamásfalváról 1 ezüst, fémet tokban s Imre Györgyné urhölgy Papolezről 2 réz érmet ajándékoztak.

Őskori gyűjteményünk Zathureczky Károly alezredes ur 3 edénytörredékekkel, Hosszu Ilona k. a. Budapestről 2 bögrével, 1 csont korcsolyával s 1 átfurt agyag koronggal, Cseréy Jánosné urhölgy az imecsfalvi őstemetőből 1 csonttárggyal, 2 obsidián szilánkkal, 1 síglás agyagkoronggal és különféle képző díszített cserépdarabokkal; római régiségeinket Hosszu Ilona k. a. Budapestről 1 bögrével, 1 bronz és 1 vas láncc darabjaival, 1 gagatból készült karperecczel s özvegy Cseh Sándorné urhölgy Beregszászról 1 biscuit-téglával; fegyvergyűjteményünk Zathureczky Károly alezredes ur egy sodronyong négy darabjával, Cseréy Ákos ur Ákosfalváról 1 vasbuzogánnyal és 1 középkori löpőpatkóval, Sándor Kálmán ur Maros-Vásárhelyről egy mellvérttel, 1 sisakkal és 2 lándzsával, néh. Cseréy Gyula 1 a székely pusóból való puskával és Thury Gergelyné urhölgy Tamásfalváról 1 vadászkeszél; pecsétgyűjteményünk Zathureczky Károly alezredes ur 1 vas és Thury Gergelyné urhölgy egy karnel pecsétnyomóval gyarapították. Továbbá Héjja Géza ur Petőfalváról egy oláh stílyű réz keresztet, Thury Gergelyné urhölgy 1 régi mérleget s 1 réz hajtűt, Hildebrand József törvényszíró ur M.-Vásárhelyről egy régi boltezmert vashál, néhai Cseréy Gyula 1 mult századbéli óratokat, és özvegy Cseh Sándorné urhölgy Beregszászról 1 régi csengettyűt

s tekenősbéka házából készült keresztet voltak szívesek ajándékozni.

(Vége követk.)

A közönség köréből. *)

Zichy Jenő gróf Székely-Udvarhelyen.

Motto: „Denique az én kedves uram bátyám mokány egy ember volt...”
Jókai.

Tek. szerkesztő ur!

Zichy Jenő grófot, a hazai jpar lelkes pártfogóját, mindenhol lelkesedéssel fogadták. Brassó, Seps-Szentgyörgy, Kézdi-Vásárhely, Csik-Szereda siettek vetélkedve kitüntetni a nemes grófot.

A nemes gróf és a miniszterialis biztos Jagócsi Péterffy József urak e hó 23-án városunkat is meglátogatták. Föltehető vala részükről, hogy emberségesen fogadtatnak oly város közönsége által, a mely büszke szokott lenni arra, hogy vendégeit emberségesen látja el.

A sürgöny, mi a vendég urak jövetelét jelz, jökor, idejében kezéhez jutott tekinetes Kassay F. Ignác polgármester urnak. És mégis itt, a Székelyföld közepén — a legmagyarabb érzelmi városok egyikén — megtörtént, hogy Zichy Jenő gróf, mint akármely közönséges átfutó „Reisender”, alig kapott egy szobát, hol fejét nyugovóra hajtja! Sem nem fogadta senki, sem intézkedés nem tétetett egy tisztességes szállás és vendégszerető elfogadás iránt, hanem, midőn a nemes gróf egy suhancz által a Schnapek-féle szállodába utasított, méltó felgerjedésben ily bántó mellőzés miatt, annak lett kitéve, hogy megkérdetett: „Kihez lenne voltaképen szerencsénk?”

Több részlettel nem akarok időt vesztegetni. Egyfelől mert városunk reputációját többre becsülöm, semhogy azt a tapintatlan polgármester és városkapitány eljárása miatt bántó specifikálással még inkább deválvaljam, másfelől mert a nemes város közönsége nem is lehet szavatosa előjárói neveletlenségének.

De egy némelyeket el kell mondanom.

Ha nem tudatnék, tudassék meg, mikép a polgármester a városnak representátora. Erkölcsei kötelessége képviselni városunkat oly esetekben, midőn annak, mint intellectualis közületnek, egy testként szerepelni kell. E tiszten támogató segéde a városkapitány. Ha a polgármester késik, lépjen elé a kapitány, legyen kéznél vendégeink megemelésénél, s ne hárítsák a megessett botrány után egy nem értesített vendéglős fejére a felelősséget. Mert azt mi el nem fogadhatjuk. Minket nem Schnapek József képvisel, de a tanács.

A polgármester tiszte nemcsak az, hogy adna ily rendeleteket ki: „Megengedem a friss hónap el nem takarítását, de megrendelem a réginek azonnali elhordását”, mintha bizony a friss havat nem legfelül hullatná a havazó egék; hanem tiszte az is, hogy atyáskodó gonddal örködjék hírünk és nevünk felett.

Azt könnyű volt a nemes grófi vendég előtt megeselekedni, hogy másra próbálván hárítani a felelősséget, megfenyegette eljövendő haragjával azokat, kik rosszul bántak a vendég urakkal. Könnyű, mert mi ettől a haragtól nem igen tartunk ám. Inkább attól tartunk, hogy egy új vendéglátás esetén recidiválzik a nemes tanács.

A polgármester urak fenyegetésnek meg azzal, hogy ez többé nem fog megtörténni.

Attól már több gusztussal nézendünk egy második esetnek elébe.

Szerkesztő urnak tisztelettel

Allan Berti.

*) E közleményért beküldött illeti a felelősség.
Dr. Kádebó Ferencz.

julius 3-án.

Magyar aranyjárdék	119.75
Magyar vasúti kölcsön	138.25
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	91.50
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	112.75
M. keleti vasúti államköt. évi 1876	98.75
Magyar földtehermentesítési kötvény	99.75
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	98.50
Temes-bánati földteherm. kötvény	99.—
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	97.50
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	99.—
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény	97.—
Magyar nyerevény-sorsjegy kölcsön	97.50
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	114.50
Osztrák járadék papírban	110.—
Osztrák járadék aranyban	78.50
1860. államsorsjegyek	79.—
Osztrák-magyar bankrészvény	135.—
Magyar hitelbank-részvény	840.—
Osztrák hitelintézet-részvény	303.25
Cs. és kir. arany	5.67
20 frankos arany	9.48
Német birodalmi márka	58.40
London (2 havi váltókért)	119.90
Magyar papíráradék	87.10

A szebeni kis lutri.

H u z á s j u n i u s 27-én.
27. 45. 39. 63. 44.

Felelős szerkesztők:

T. Nagy Imre, Dr. Kádbó Ferencz,
Ifj. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Kincsem-sorsjáték

Budapesten

a m. kir. pénzügyminiszter 16035/1883.
számu engedélye mellett.

1. főnyeremény	50,000	frt.
2. „	20,000	„
3. „	10,000	„
4. „	8,000	„
5. „	6,000	„
6. „	5,000	„

Továbbá 2 nyeremény 4000, 3 nyere-
mény 3000, 5 nyeremény 2000 frttal o. é.
Összesen **10,000** nyeremény =
186,000 frt értékben.

A nyerőknek kívárat szerint a
nyeremények 20 % adó levonásával ki-
fizettetnek.

Sorsjegyek 1 frtjával kaphatók la-
puk kiadóhivatalában K.-Vásárhelytt.

A kézdíváshelyi kisegítő pénztár-
egylet 1) elfogad betételeket 6% ka-
matra. 2) Leszámitol három aláírású jó-
hitelű váltókat. 3) Kölcsön ad jelzá-
logra, valamint értékes hitelpapírokra.
4) Elfogad 25 frtos törzsbetételeket
6% kamatra s a nyeremény 30 szá-
zalék osztalékára. 5) Eszközöl 67 vagy
34 félévi törlesztő kölcsönöket a kis-
birtokosok országos földhitelintézetétől.
A l e g n a g y o b b kölcsön-összeg
10,000 frt, a legkisebb 300 frt.

3—6 **Az igazgatóság.**

Sz. 2689—1882. tkvi.

Arverési hirdetmény.

György Antal zabolai lakos vég-
rehajtatónak, Molnár Mihályné szül.
Kovács Mária gelenczei lakos végre-
hajtatást szenvedett elleni végrehajtási
ügyében a kérelem következtében a
végrehajtási árverés 66 forint tőke kö-
vetelés és ennek 1882. évi január 5-ik
napjától járó 8% kamatai, 23 frt 28 kr
perbeli, 6 frt 50 kr végrehajtási már
megállapított, valamint jelenlegi 7 frt
50 kr és a még felmerülendő költségek-
nek kielégítése végett a gelenczei 107.
sz. tkvben A + alatt foglalt 646., 827.,
828., 2540., 4611., 5156., 5157., 6167.,
6699., 6700., 6701., 7835. és 8317 hr.
szám alatti ingatlanokra 562 forintban
ezennel megállapított kikiáltási árban,
elrendeltetik.

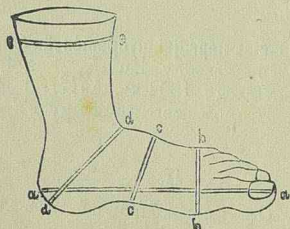
Az árverés megtartására határidőül
1883. évi július hó 12-ik napjának dél-
előtti 9 órája Gelenczén a község házá-
hoz tüzetik ki. Az ezen árverési
hirdetmény kibocsátásával egyidejű-
leg megállapított árverési feltételek
a hivatalos órák alatt ezen királyi
járásbírósnál, mint tkvi hatóságnál
és gelenczén a községi előjárásnál
megtekinthetők.

Az elrendelt árverés a fenttirt
tkvben feljegyeztetni, ezen árverési
hirdetmény a bíróság hirdetményi táblá-
jára kifüggesztetni és Gelencze község
előjárásának kifüggesztés, Haraly és
Imecsfalva község előjárásainak helyi
szokás szerinti azonnali körözés végett
megküldetni rendeltetik.

Az árverési hirdetmény törvény-
szerű kivonata a „Székelyföld“ című
lapban leendő közlés végett Demén Ist-
ván ügyvéd urnak azon megjegyzéssel
küldetik meg, hogy a közzétételt igazoló
lappéldányt az árverés foganatosítására
küldöttnek adja át.

Erről felek értesítettnek.

Kovácsnai kir. Járásbírósnál, mint
tkvi hatóság 1883. február 18-án.

9—10

Alattirt tisztelettel hozza a n. érd.
közönség szives tudomására, miszerint
számos segédzemélyzet- és szakértő sza-
szabázzsal ellátott műhelyében a kor
igényeihez méltóan, a legújabb divatu

női és férfi-czipők,

valamint **CSIZMÁK**, egyszerű disz-
bör- vagy lasztíngból kívárat szerint a
legelőnyösebb árak mellett pontosan
készítetnek.

Vidéki megrendelések a levél vé-
telétől számítandó 48 óra alatt, a fentt
jelzett módon vett mérték beküldése
után, postai utánvét mellett eszközöl-
tetnek.

Közvetlen gyárakkal levén össze-
kötöttem, azon kellemes helyzetben
vagyok, hogy készítményem jóság és
jutányosság, valamint csinoság tekinté-
ben a külföldi gyártmányokkal a
versenyt bátran kiállja.

A hazai ipar fejlesztése levén cé-
lom, buzdít azon remény, hogy a n. érd.
közönség céloim további eléréséhez és
felvirágztatásához becses pártfogásával
járulni kegyes leend.

Hazafias tisztelettel

Ifj. Geringer Ferencz,
börkereskedő
Gyergyó-Szt.-Miklóson.

Sz. 1174.—1883.

Pályázati hirdetés.

A csikotaploczai körorvosijármásra
— lemondás folytán — ezennel pályá-
zat nyitattik.

Ezen közegészségügyi körhöz kö-
vetkező 8 község tartozik: Várdotfalva,
Csobotfalva, Csomortán, Pálfalva, Delne,
Csicsó, Madéfalva és Taplocza székhely.

Évi 600 frt fizetés, természetbeni
lakás, vagy 50 frt évi lakbér, 20 kr
nappali és 30 kr éjjeli egyes látogatáso-
kért járó díj a javadalmazás.

Pályázhatnak az 1876. évi 14-ik
t. cz. 143. §-a szerint jogosítottak, ha
legalább 2 évi gyakorlatot kimutatnak
s orvostudori oklevéllel bírnak.

A pályázati idő 1883. évi augusztus
15-én jár le. Azután érkező pályázatok
figyelembe nem vétetnek.

A pályázatok alóliolt szolgabíró-
sághoz adandók be.

A járási szolgabíró.

Csik-Szeredában, 1883. június 19.

3—3

Székely Endre.

Ad. 1696. p. sz.

Hirdetmény.

A helyi kir. Járásbírósnak
1696. p. sz. alatt kelt végzése folytán
sósmezői Lehrman Arnold ellen, Popo-
vits A. András cégnek 3000 frt köve-
telése és járulékaiknak erejéig az árverés
elrendeltetett.

Ezennel közhírré tétetik, hogy a
mult évi november 23-án lefoglalt ingó-
ságokból az 1-től 12-ik tételig és 15
tétel alatt jelzett összeg 366 frt 50 kr

értékű ingók 1883. július hó 19-ik nap-
napjának d. u. 2 órákor Sósmező község
házánál el fognak árvereztetni

Vásárlók a vételért készpénzben
kötelesek fizetni.

Kelt Kézdí-Vásárhelytt, 1883. ju-
lius 3-án

Kakutsi,
bir. végrehajtó.

1—3

Sz. 1545.

Árlejtési hirdetmény.

Alattirt szolgabíró által ezennel
közhírré tétetik, miszerint az alább me-
nevezett határszéli pontokon építendő
örházak felépítése árlejtés útján a ke-
vesebbért vállalkozónak fog kiadni
július hó 15-én d. e. 9 órákor Papolecz
és Zabolán és ugyanezen napon délután
2 órákor Zágón község házánál tartandó
nyilvános árlejtés; mindenik község-
ben a saját területén fekvő örházra vo-
natkozáván fog az árlejtés megtartatni.
Az építendő örházak tervezete vállal-
kozni szándékozók által az illetékes
község házánál és a járási szolgabírói
hivatalnál bármikor megtekinthető a
hivatalos órák alatt. Vállalkozó 10%-át
a kikiáltási árak bántapénzüli letenni
kötelek.

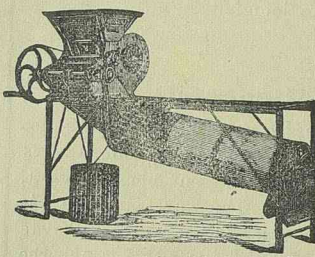
A kikiáltási árak a következendő-
leg lettek megállapítva:

- a) a zágoni területen:
 1. Szurdoki örházra 200 frt.
 2. Hosszuhasas-karélyosi örházra 250 frt.
 3. Nagycsuhányosi örházra 300 frt.
- b) a papolezi területen:
 1. Mogyoróboborbeli ör. 250 frt.
- c) a zabolai területen:
 1. Feketealmi örházra 250 frt.
 2. Székapunali örházra 200 frt.

Kovácsnán, 1883. június hó 30.

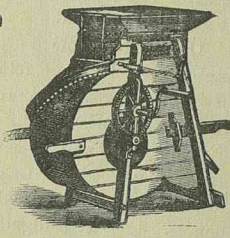
Hollaki Attila,
szolgabíró.

1—2

Brogle József

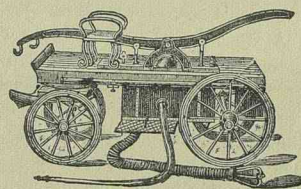
gazdasági gép-
és rostalemezgyára
BUDABESTEN
(külső vácozi ut)

ajánlja elsőrendű gyártmányait, u. m.:
konkolyválasztó (Trieuroket) szelelővel és a nélkül;
nemzeti rostákat kettős működéssel (Schmid-féle szabadalom);
Backer-rendszerű szelelő rostákat;
tengeri (kukoricza) morzsolókat és csöves tengeri-darálókat;
**cséplő készleteket; cséplőgép-szítákat; vetőgépeket; malmok-
kat és malom-berendezéseket, valamint lyukasztott lemeze-
ket malmok, méhészeti és egyéb technikai czélokra.**

Teljes árjegyzék ingyen és bérmentve.

GYÁRI RAKTÁR és FÜGYNÖKSÉG:
WASS és RIEMER uraknál **SZÉKELY-UDVARHELYTT.**

Hivatkozással a fentti hirdetésre, van szerencsénk a n. érd. közönség tuda-
mására hozni, hogy mi alólirottak nevezett cég részére minden, a gazdaság terén
szükségeltető **gépekre és eszközökre** rendelményeket elvállalunk; nem
különböztetjük saját raktárunkból kisebb és nagyobb községi és **tűzoltó-
feeskendőket**, továbbá közönséges **hegyes és henger-fúvókat**, jutányos
árak mellett.

Végül **harang-átöntést**, valamint **uj harangok és gőzcséplők**
beszerzését **5 évi jótállásra, részlet fizetés** mellett eszközöljük.

Dusan berendezett **vas-, szerszám- és konyháeszköz-raktárun-
kat** a n. érd. közönség pártolására ajánlván, kérjük becses megbízásait.

8—30

Kiváló tisztelettel

WASS és RIEMER
gazdasági gépraktára, vaskereskedése.